

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ УПРАВЛІННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

**ПАШКО Є.Є., СТУДЕНТКА*,
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

На сьогоднішні день у світовому менеджменті питанням удосконалення структури управління приділяється велика увага, адже структура є центральним елементом всього господарського механізму. Створення раціональної структури управління підприємством – складна проблема, оскільки сюди входить велика кількість таких факторів, як: економічні, технічні, психологічні, соціальні та інші. Тому завдання, що стоїть перед менеджерами, полягає в удосконаленні організаційної структури управління сільськогосподарським підприємством, а саме при виборі такої структури, яка б максимально відповідала поставленим цілям, дозволяла ефективно взаємодіяти із зовнішнім середовищем, задовольняла потреби споживачів і направляла зусилля працівників на досягнення високої ефективності в роботі. Одним словом, завданням сучасного менеджменту має бути виявлення, побудова (моделювання) та практичне застосування таких організаційних структур, які відповідали б заданим цілям певного підприємства.

Аналізом проблем удосконалення організаційних структур підприємств займалися багато вітчизняних науковців, а саме: В.А. Забродський [1], М.О. Кизим [1], О.О. Артеменко [5], Г.Є. Мазнев, О.О. Красноручський, С.О. Заїка, О.Ю. Бобловський та ін. Проте питання удосконалення організаційної структури управління сільськогосподарських підприємств потребує поглибленого вивчення. Саме це і визначає актуальність дослідження.

«Структура управління організацією», або «організаційна структура управління» (ОСУ) - одне із ключових понять менеджменту, тісно пов'язане із цілями, функціями, процесом управління, роботою менеджерів і розподілом між ними повноважень. У рамках цієї структури протікає весь управлінський процес (рух потоків інформації й прийняття управлінських рішень), у якому беруть участь менеджери всіх рівнів, категорій й професійної спеціалізації [1].

* Науковий керівник – Артеменко О.О., к.е.н., доцент

Структура управління є упорядкованою сукупністю зв'язків між ланками та працівниками, зайнятими рішенням управлінських завдань організації. Будь-яка організаційна структура будується на розподілі повноважень, відповідальності і підзвітності. Організаційна структура – це як фундамент організації і без її правильної побудови повноцінний розвиток як самої організації, так і її підрозділів неможливий. Метою удосконалення організаційної структури управління сільськогосподарським підприємством є забезпечення прийняття та реалізації ефективних управлінських рішень, які спрямовані на забезпечення економічного і соціального розвитку підприємства.

У процесі побудови чи удосконалення організаційної структури системи управління необхідно враховувати фактори, що впливають на її якість. До таких факторів слід віднести: цілі й завдання розвитку підприємства; склад і особливості функцій управління; обсяг і масштаби економічної та соціальної діяльності підприємства; ресурсні можливості управління підприємством; склад структурних підрозділів і тип діючої організаційної структури управління підприємства; специфіку економічного і соціального розвитку підприємства [2].

На всіх рівнях управління приділяють величезну увагу принципам і методам формування структур, вибору типу або комбінації видів структур. Головні із цих принципів можуть бути сформульовані в такий спосіб:

1. Організаційна структура управління повинна, насамперед, відображати цілі й задачі організації, а, отже, бути підпорядкованою виробництву і його потребам.

2. Слід передбачати оптимальний поділ праці між органами управління й окремими працівниками, що забезпечує творчий характер роботи й нормальне навантаження, а також належну спеціалізацію.

3. Формування структури управління слід зв'язувати з визначенням повноважень і відповідальності кожного працівника й органа управління, із установленням системи вертикальних і горизонтальних зв'язків між ними.

4. Між функціями й обов'язками, з одного боку, і повноваженнями й відповідальністю з іншого, необхідно підтримувати відповідність, порушення якої приводить до дисфункції системи керування в цілому.

5. Організаційна структура управління покликана бути адекватною в соціально-культурному середовищі організації, що справляє суттєвий вплив на рішення щодо рівня централізації й деталізації, розподілу

повноважень і відповідальності, ступеня самостійності й масштабів контролю керівників [3].

Для реалізації вище перелічених основних положень та принципів пропонується блок-схема методики вдосконалення організаційної структури управління (рис. 1).

Рис. 1. Методика удосконалення оргструктури управління підприємством [4]

Отже, ефективність організаційної структури управління виявляється в успішному функціонуванні підприємства і в кінцевому підсумку може бути досягнута лише за тих умов, які не суперечать етапу розвитку підприємства, економічним законам та рівню розвитку продуктивних сил суспільства.

На нашу думку, удосконалення організаційної структури підприємства, насамперед, полягає у внесенні корективів в організаційну структуру управління, для досягнення цілей підприємства у певних умовах і за певний проміжок часу.

Як показує практика, більшість сільськогосподарських підприємств при введенні незначних змін мають більше шансів на успіх, чим зміна великомасштабного характеру, тому на даний момент зростає необхідність дослідження умов формування та ефективного функціонування організаційних структур таких підприємств.

Література.

1. Оцінка і діагностика фінансової стійкості підприємства: [монографія] / [М.О. Кизим, В.А. Забродський і др.]. – Х.: Видавничий Дім „ИНЖЕК”, 2003. – 144 с.
2. Хомяков В.І. Управління потенціалом підприємства / В.І. Хомяков, І.В. Бакум. – К.: Кондор, 2007. – 400 с.
3. Шершньова З.Є. Стратегічне управління: [Підручник] / З.Є. Шершньова. – [2-е вид., перероб. і доп.]. – К.: КНЕУ, 2004. – 699 с.
4. Сімаков К.І. Забезпечення ефективності організаційної структури управління промислового підприємства: автореф. дис. канд. екон. наук: спец. 08.06.01 / К.І. Сімаков; НАН України. НАН України. Ін-т екон. пром-сті. – Донецьк, 2001. – 19 с.
5. Інноваційні ресурсозберігаючі технології: ефективність в умовах різного фінансового стану агроформувань: [Монографія] / За ред. проф. Г.Є. Мазнева. – Харків : Вид-во «Майдан», 2014. – 592 с.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА ЯРОГО ЯЧМЕНЮ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

ПЕРЕБИЙНОС С.Б., МАГІСТРАНТ*

***ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Зерновиробництво є ключовою галуззю сільськогосподарського виробництва в Україні. На сьогоднішній день, для більшості вітчизняних аграрних підприємств розвиток зернової галузі є запорукою ефективної діяльності, адже воно забезпечує продовольчу безпеку держави, а також є складовою експортного потенціалу країни. Однак, ефективність виробництва зернових культур залежить від ряду макро- і мікроекономічних факторів, які мають бути у постійному полі зору науковців та аграріїв-практиків. Підвищення ефективності виробництва та забезпечення його стабільного розвитку на сьогодні має досягатися шляхом узгоджених дій органів державної влади, місцевого самоврядування та окремих підприємницьких структур [2].

Утримання конкурентних позицій на ринку неможливе без застосування заходів щодо підвищення якості продукції, модернізації виробництва, його екологізації, застосування сучасних високих технологій, інноваційної діяльності [3].

* Науковий керівник – Смігунова О.В., к.е.н., доцент